

H U D B A

STADIONOVÉ UTRÁLENÍ LEDNÍHO HOKEJE

Nad mantinely duní

díl druhý

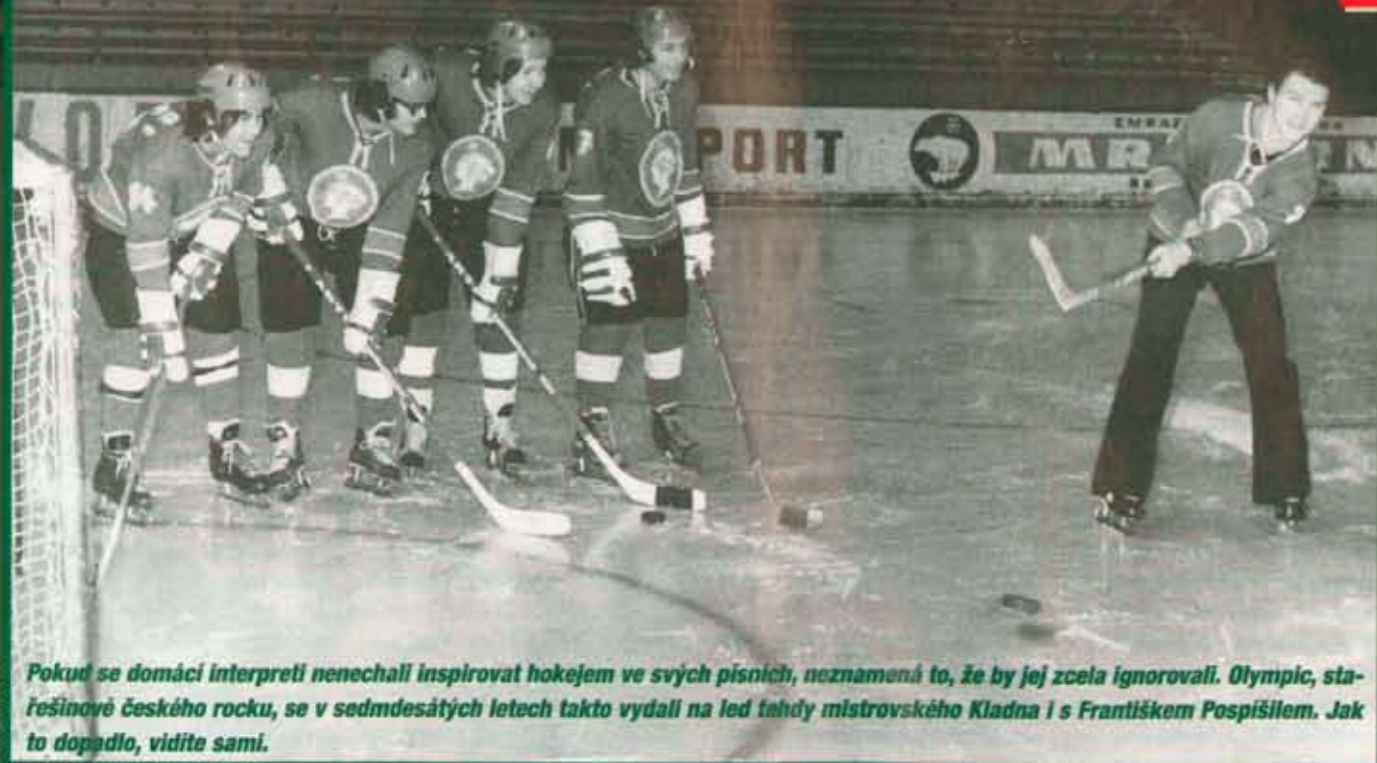

FOTO ARCHIV

Pokud se domácí interpreti nenechali inspirovat hokejem ve svých písních, neznamená to, že by jej zcela ignorovali. Olympic, staršího českého rocku, se v sedmdesátých letech takto vydali na led tehdy mistrovského Kladna i s Františkem Pospíšilem. Jak to dopadlo, vidíte sami.

V minulém čísle jsme se poprvé vypravili na 'tajemný čarovný zájezd' do prostoru, v němž prolínají dva první pohled odlišné kontinenty. Svět hokeje a svět populární hudby.

Protože kolébka námi sledovaného sportovního odvětví má přednost, pohybovali jsme se především v zámoří a cestou objevili řadu jedinců, kteří své okouzlení děním mezi mantinely dokázali 'řici písní'. A co doma, mezi horami? Jak zní hokejová 'Bohemian Rhapsody'?

DISKOBORCI A TI DALŠÍ

Situace v našich zeměpisných šířkách je v mnoha ohledech odlišná. Bylo by samozřejmě zhuvěřilé hledat zde bláznivý ražení The Zambonis. I písniček, v nichž figuruje hokej nebo hrdinové domácích kolbiště, najdeme v análech tuzemské popmusic jako šafránu (pokud samozřejmě nepočítáme hymny hokejo-

vých týmů). Ovšem: vzhledem k neblahé zkušenosti s jednou z nečetných výjimek, nechvalně proslulým popěvkem Michala Davida *My jsme ten správný tým* (dovolím si tvrdit, že právě ona se nemalou měrou zasloužila o hladký návrat démonů české normalizační pop music ze záhrobí), můžeme říci, že to možná není až taková škoda.

I když: jeden nikdy neví. Na jaře 1992 inzerovala gramofonová firma Briami - dnes již dávno neexistující - singl s názvem *Hokej super show*, dle dobových referencí „coś na způsob sportovní herecké Amfory“. Vzhledem k tomu, že klientem vydavatelství byl i Jakub Smolík, autor jednoho z nejohybnějších do-

jaků v historii české pop music *Až se ti jednou bude zdát*, lze se obávat, že by pátrání po oné nahrávce nám, popmuzikálními detektivům, mohlo způsobit i nějakou újmu.

Opravdoví znalci české písničky z dob doktora Gustáva Husáka si možná vzpomenou na popěvky Petry Janů, stvořené pro potřeby filmu *Zkrocení zlého muže* (s nezapomenutelnou hereckou kreací dnešní první dámy státu) z roku 1986, jímž nás tu a tam oblaží některá z našich televizních stanic. Pokud ne, opět můžeme konstatovat - žádná škoda... Zapomenout bychom neměli ani na poněkud odtažitý text Ivana Mládky *Žába - puk* z alba *Ej, Mlhošu, Mlhošu* z počátku osmdesátých let a jeho další song *Až bude mistrovství světa v ledním hokeji*, přednesený falzetem Heleny Votavové na LP *Předposlední leč*.

Ale každý, kdo kdy navštívil nějakou ligovou řež, si jistě vybaví hudbu, která na stadionech zněla před zápasem, o přestávkách a posléze i mezi vřazováním. Autorovy první zážitky z nich jsou takto spojeny s letitou znělkou plzeňských duelů, starou orchestrálkou z 50. let *Colonel Bogey*, proslavenou filmem *Most přes řeku Kwai*. Ve druhé polovině let osmdesátých se s hudbou jako kulisou hokejových duelů začalo na několika místech pracovat systematictěji. Podle dobové zprávy z týdeníku *Stadion* (č. 3/86, str. 3) se o prvenství hlásí v pražské (tehdy ještě) Sportovní hale.

Legenda praví, že se několik hráčů Sparty Praha inspirovalo zájezdy do zahraničí a protože útočník Karel Holý pěstoval skrze celek Amfory styky s populárním drtikolem svazáckých diskotek Petrem Salavou - jehož schopnost proniknout k lizu při

různých sportovních veselících je obdivuhodná -, nabídl mu možnost oživit už tehdy obvykle poloprázdnou halu hudbou. Zkušený fenesník nezaváhal, a tak se od počátku sezony 1985-86 v budoucí Paegas Areně ozývalo *„Tak tedy vážení přátelé tady ve Sportovní hale v Parku*

kultury a oddechu Julia Fučíka, dobrý večer. Dobrý večer vám všem a každému zvlášť, bláží se vám pravidelné spartánské disko studio...“ (citováno dle Stadionu).

OD TARZANA K AIDÉ

Stabilním číslem repertoáru byl hit tehdejší hvězdičky *Baltimora Tarzan Boy*, dnes poprávu zapomenutý: protože však zněl při příchodu Sparty na led a po každém vstřeleném gólu domácíci, stal se na dlouhá léta jakousi hymnou týmu, pravděpodobně první svého druhu. „*Samozejmenné*“, pravi dále článek ve *Stadionu*, *„snaha vylepšit návštěvníkům hokejový zážitek se projevuje i jinak. Jen například v Plzni - tam prý to dělají úplně nejlépe - nebo v Českých Budějovicích, Pardubicích atd.“*

Plzeňská entree, kdy do ztemnělého stadionu znělo téma ze Straussova *Also sprach Zarathustra* (s nezbytnými prskávkami, tu a tam propálením šustákové bundy z tehdejší NDR), se mimochodem po letech dočkala znovuoživení. Motiv z Verdiho *Aidy*, doprovázejí-

Ilona Csáková zatím žádnou píseň o hokeji nenahrála, ani její coververzi, přestože coby playbacková intepretka nejvyšší honorářové kategorie vymetá galavečery a přidružené akce poměrně často. Když jednou měla zahýbat pysky a - mimořádně naživo - zapět státní hymnu, v zákulisí si nejprve ověřovala, zda text obsahuje slova „v sadě skví se jara květ“ nebo „z jara květ“.

ci vstřelený gól, naopak přežil celý zbytek tisíciletí.

Na přelomu osmdesátých a devadesátých let probíhaly na některých domácích stadionech pokusy vyplnit pauzy v jednotlivých duelech po způsobu zápasu NHL - produkci varhanika. Tato praxe ovšem v českém prostředí nijak výrazně nezakořenila, a tak byla divákům návštěva zápasu nadále zpříjemňována (nebo taky ne, jak se to vezme) spíše reprodukcí hudbou nahrajatého DJe.

Některé písničky, vesměs z domácí produkce, se přirozenou cestou stávaly svého druhu neoficiálními hymnami těch kterých klubů - návštěvníci zápasů paní Poldi, Velvány apod. si jistě vzpomenou na jeden z 'místopisných' hitů *Yo Yo Bandu Kladna*, který byl při zápasech v 'největší diskotéce ve středních Čechách' (dobová narážka na kravál, který tamní přebuzená aparatura vydávala) často nasazován.

Plzeňským fanouškům zase *Tak mi to teda nandej* od Wanstovích věcí připomene tažení v sezóně 1991-92 - a každý z vás si jistě vybaví podobnou erbovní píseň týmu svého srdce. Nemůžeme je ovšem považovat za hymny klasického stíhu - pře-

FOTO ARCHIV

PÍSEŇ O HOKEJI

Žába - puk
(Ivan Mládek)

U lesička zamrzla říčka
Budeme hrát hokej
Nabrousím si u bruslí šrouby
Do zataček budu běhat O.K.

Nemáme puk
Je nám to fuk
Budeme hrát zmrzlou žábou
Ani hokejky nemáme
Na detaily nezbáme

Venco Kábů, přihrej žábu
Já jim jí tam fouknu
Nebo radši sám piš na bránu
Já se zatím na puklinu kouknu

Vtom led rupnul
Já tam první hupnul
Vracíme se do kabin kraulem
Takže žába - puk vyhrála
Ve vodě se roztála

devším proto, že nebyly napsány právě pro tuto příležitost.

Při třetím a závěrečném výletě do světa hokeje a pop music zůstaneme mezi horami. Téma se přímo nabízí. Ano, pojednáme o skutečných stadionových chorálech. A nádhavkem zakousneme jeden chutný moučník.